

Vlaams
Parlement

vergadering **C106**
zittingsjaar 2016-2017

Woordelijk Verslag

Commissievergadering

Commissie voor Cultuur, Jeugd, Sport en Media

van 19 januari 2017

INHOUD

VRAAG OM UITLEG van Bart Caron aan Philippe Muyters, Vlaams minister van Werk, Economie, Innovatie en Sport, over duatlon en triatlon – 663 (2016-2017)	3
VRAAG OM UITLEG van Bert Moyaers aan Philippe Muyters, Vlaams minister van Werk, Economie, Innovatie en Sport, over het aanbod inzake waterpolocompetitie van de Koninklijke Belgische Zwembond – 774 (2016-2017)	6
VRAAG OM UITLEG van Joris Poschet aan Philippe Muyters, Vlaams minister van Werk, Economie, Innovatie en Sport, over de opleidingsvergoeding voor amateurclubs – 801 (2016-2017)	11
VRAAG OM UITLEG van Joris Poschet aan Philippe Muyters, Vlaams minister van Werk, Economie, Innovatie en Sport, over de stimulering van supportersparticipatie bij ploegsportfederaties – 841 (2016-2017)	13
VRAAG OM UITLEG van Peter Wouters aan Philippe Muyters, Vlaams minister van Werk, Economie, Innovatie en Sport, over de stand van zaken van een hertekend sportlandschap – 842 (2016-2017)	
VRAAG OM UITLEG van Imade Annouri aan Philippe Muyters, Vlaams minister van Werk, Economie, Innovatie en Sport, over de toekomst van de Koninklijke Vlaamse Voetbalbond (KVV) – 848 (2016-2017)	18

VRAAG OM UITLEG van Bart Caron aan Philippe Muyters, Vlaams minister van Werk, Economie, Innovatie en Sport, over duatlon en triatlon – 663 (2016-2017)**Voorzitter: de heer Marius Meremans****De voorzitter:** De heer Caron heeft het woord.

Bart Caron (Groen): Minister, mijn vraag over de National Anti-Doping Organizations (NADO) is een disciplinegebonden vraag, die aantoont dat hier en daar in de regelgeving met betrekking tot de NADO en de toepassing van de dopingcontrole toch nog – ik zal niet zeggen anomalieën – maar dan toch tenminste dingen zitten die niet altijd zo logisch zijn als ze lijken. De principes zijn mooi, maar de vertaling naar elke discipline, met haar eigen karakter, maakt het verschil.

Het gaat hier vooral over duatlon en triatlon. We weten dat elitesporters aan een aantal specifieke regels zijn onderworpen, zij moeten onder andere hun whereabouts ingeven. Waarom zijn eliteatleten van alle vormen van duatlon, de enige sport samen met triatlon waar dit van toepassing is, onderhevig aan de whereaboutsplicht en bijvoorbeeld niet BMX, tennis, golf, roeien, boogschieten, kajak, schieten, zaalvoetbal, rugby, ijshockey en alle vormen van langeafstandslopen? De kern van mijn vraag betreft een zekere onlogica in de regelgeving ter zake of in de toepassing ervan.

Ik verwijs in dit geval ook naar het advies van de Strategische AdviesRaad voor Cultuur, Jeugd, Sport en Media (SARC) van 9 juni 2016. Ik weet dat dat een tijd geleden is, het is nog van voor de decreetswijziging en dat soort dingen. Ik citeer: "De administratieve lasten van whereabouts. De Vlaamse Sportraad stelt zich vragen bij de opgelegde verplichtingen voor niet-professionele sporters die een 'kleinere' discipline uitoefenen van een sporttak. De Vlaamse Sportraad meent dat deze niet-professionele sporters (die vaak sport met een reguliere tewerkstelling of studie combineren en vaak geen commercieel voordeel halen uit hun sportbeoefening) niet nodeloos administratief moeten belast worden."

Dat is hun standpunt, en dan geven ze voorbeelden, onder meer triatlon en duatlon, en daar gaan ze dan verder op door.

Wat is de legistische achtergrond? Er is de problematiek van de internationale federaties die de WADA-code (World Anti-Doping Agency) hebben ondertekend. Hun topsporters moeten als elitesporter worden beschouwd. Dat is omgezet in onze regelgeving: decreet, besluit en ook afgestemd in een samenwerkingsakkoord met de gemeenschappen.

Een voorstel tot aanpassing van deze lijst van sportdisciplines werd trouwens binnen de schoot van de coördinatieraad overlegd met de sportsector. Daarna heeft men elke sporttak ingedeeld in een van de categorieën A, B of C. Bij ons werden de volgende twee basiscriteria gebruikt voor de indeling: de risicogevoeligheid van de sport buiten competitie, gebaseerd op de WADA International Standard Testing, en het belang van de sport in het land.

Dan moeten die twee elementen worden onderzocht. Waaruit blijkt dat een sportdiscipline dopinggevoelig is? De elitesporters worden onderverdeeld in de volgende categorieën. Categorie A bestaat enerzijds uit de elitesporters die een dopinggevoelige sport uitoefenen en meestal niet op een gemakkelijk lokaliseerbare plaats trainen, en anderzijds uit elitesporters die triatlon, duatlon of veldrijden beoefenen. Categorie B bestaat uit elitesporters die een dopinggevoelige sporttak beoefenen maar wel op een gemakkelijk lokaliseerbare plaats trainen. Categorie C bestaat uit elitesporters die een olympische ploegdiscipline beoefenen.

Minister, ik heb naar aanleiding van deze categorieën A, B en C en de whereabouts van elitesporters een vraag. Waarom zijn eliteatleten van alle vormen van duatlon, de enige sport samen met triatlon waar dit van toepassing is, onderhevig aan de whereaboutsplicht en al die andere bij het begin van mijn vraag opgenoemde sporttakken niet? Het gaat om sporttakken die niet professioneel zijn, met een laag prijzengeld, en die worden beoefend door atleten met meestal een voltijdse baan die van dat prijzengeld niet bepaald rijk worden, zeker niet in de duatlon. Is het niet aangewezen de lijst aan een evaluatie te onderwerpen?

Ik wil niet meteen oordelen, maar ik wil de onlogica aankaarten.

De voorzitter: Minister Muylers heeft het woord.

Minister Philippe Muylers: Bij de indeling van de elitesporters hanteren we inderdaad twee criteria: de dopinggevoeligheid, en het al of niet kunnen lokaliseren van sporters. Duatlon, triatlon en langeafstandlopen – dat hebt u niet vermeld – horen thuis in de A-categorie.

Triatlon, duatlon en langeafstandlopen stonden reeds van bij de invoering van de whereabouts op de lijst van de whereaboutsplichtige sporten. Bij de recente wijziging waar u naar verwijst, blijven duatlon, triatlon en langeafstandlopen behouden in categorie A. Ik hoef u niet uit te leggen dat duatleten, triatleten en anderen moeilijk te lokaliseren zijn tijdens de training voor hun sport. Als het gaat over de dopinggevoeligheid en de wetenschappelijke toetsing, verwijs ik naar de WADA-werkgroep die risicoprofielen bepaalt voor sporten per klasse van substanties en methodes. Die werkgroep is ook verantwoordelijk voor het Technisch Document voor Sportspecifieke Analyse (TDSSA). Bloedtransfusies en erythropoëse stimulerende substanties (ESA), zoals epo, zijn twee verboden klassen, die beperkt opspoorbaar zijn in de tijd en waarvoor het bloedpaspoort soms de enige methode is, zij het een indirecte.

Voor een efficiënt paspoortprogramma moeten atleten zowel in als buiten competitie op diverse tijdstippen onverwacht gecontroleerd kunnen worden. De WADA-werkgroep die het risicoprofiel bepaalt, heeft in het door NADO Vlaanderen verplicht te volgen TDSSA wielrennen, triatlon en alle disciplines van triatlon en de sporten met het hoogste risico ingedeeld voor ESA en bloedtransfusies. En voor alle duidelijkheid: duatlon wordt als een onderdeel van triatlon beschouwd.

Daaraan gekoppeld is er bijvoorbeeld de verplichting om minimaal 60 procent van de urinestalen uit die sporten op ESA te onderzoeken. De onafhankelijke evaluatie van de expertenwerkgroep van het WADA, die rekening houdt met het risicoprofiel per sport en discipline, differentieert duidelijk tussen triatleten en vele andere sporten en disciplines. NADO Vlaanderen volgt die differentiatie in zijn regelgeving.

Het feit dat de whereaboutsplicht voor duatlon en triatlon ruimer gaat dan de disciplines op Olympische Spelen en Wereldspelen is ingegeven door het feit dat men ook de sporters wil vatten die langere afstanden beoefenen. Zoals u weet, is de olympische discipline niet triatlon, maar een kwarttriatlon. De link met de dopinggevoeligheid – de kans dat je doping neemt bij triatlon, is misschien wel groter dan bij een kwarttriatlon – is daarbij toch duidelijk. Bijkomend wil ik nog meegeven dat het enkel die atleten zijn die professioneel of semiprofessioneel zijn of aan een EK of WK deelnemen, die nationaal elitesporter zijn en dus whereaboutsplichtig zijn.

Wat tot slot uw vraag naar evaluatie betreft: de huidige lijst trad pas recent, op 15 september 2016, in werking. Uiteraard is het de bedoeling om de categorieën van whereaboutsplichtige sporten regelmatig te evalueren, en dat volgens de procedure en met betrokkenheid van de verschillende actoren. En zoals u zelf al

zei, moeten we daar ook met de andere gemeenschappen en Brussel over samen zitten. Natuurlijk moet men de regeling enige tijd toepassen, vooraleer men concreet kan evalueren, maar zoals u begrepen zult hebben, volgt NADO Vlaanderen dit nauwgezet op.

Kort samengevat: ik denk dat wij hier de enige mogelijke beslissing hebben genomen ten aanzien van duatlon, conform de dopinggevoeligheid en de procedure die daaromtrent bestaat bij het WADA.

De voorzitter: De heer Caron heeft het woord.

Bart Caron (Groen): Minister, ik twijfel niet aan uw antwoord en aan de redenen waarom u deze regel invoert. De criteria voor triatlon worden gelijk gezet met die van wielrennen. We kennen de problematiek in het wielrennen. En de wielproef maakt deel uit van de triatlon. Wellicht is het zo ontstaan.

Maar het is wel zo dat er de voorbije tien jaar in triatlon en duatlon in Vlaanderen al veel gecontroleerd is, en dat er nooit, maar dan ook nooit een positieve controle is geweest. Dat staat een beetje haaks op die theoretische definitie van dopinggevoeligheid. Dat staat in tegenstelling tot het wielrennen, waar de pakkans in de amateursector veel kleiner is, omdat daar veel minder gecontroleerd wordt.

De technici zeggen mij dat de aard van de triatlonsport anders is dan bij het wielrennen, omdat je in het wielrennen de combinatie van uithouding, weerstand en explosiviteit hebt. Daarbij heeft het gebruik van epo-achtige substanties meer effect, zo zegt men mij. Bij triatlon gaat het om de uithouding as such, waardoor het effect minder groot is. Maar goed, u stelt het ook gelijk met het langeafstandlopen.

Ik heb één bijkomende vraag. Het betreft iets wat de triatlon- en de duatlonfederatie ook zelf stellen. De dopinggevoeligheid is blijkbaar ook binnen het WADA een soort idee-fixe. Ik kan fout zijn, ik ken de buitenlandse testresultaten niet, maar ik wil het wel voorleggen. Hoe definieer je in de triatlonsport in de breedte semiprofessioneel en professioneel? De federatie stelt dat bij de zeer brede invulling van die twee categorieën eigenlijk heel veel pure amateurs zitten, die op het internationale niveau niet in de prijzen rijden.

Dus de vraag is of dat wel matcht. Misschien kunt u daar vandaag niet op antwoorden. In dat geval heb ik liever een uitgesteld antwoord dan een half antwoord.

Die definitie is te ruim gesteld. Dan zouden mensen die als hobby aan duatlon doen hun whereabouts moeten invullen, terwijl dat eigenlijk niet klopt. Ik heb niets tegen de toepassing daarvan bij profs. Het gaat hier echter over het meegezogen worden in de problematiek van het professioneel wielrennen, en dit doet de triatlonsport een beetje oneer aan.

De voorzitter: Minister Muyters heeft het woord.

Minister Philippe Muyters: Voor de indeling in klassen maak ik een onderscheid in dopinggevoeligheid. Vraag is dan of het zin heeft om doping te nemen. Het antwoord van WADA daarop is dat dit bij uithoudingssporten zeker zin heeft. Het gaat dan over duatlon, triatlon, wielrennen, langeafstandlopen. Dat zijn sporten waarbij het zin heeft om doping te nemen. Bij bijvoorbeeld de schuttersport heeft dat volgens WADA geen effect, wellicht door de korte inspanning.

Er is een verschil tussen de dopinggevoeligheid voor de indeling en de dopinggevoeligheid voor het bepalen van ons spreidingsplan. Waar gaan wij wanneer controleren? We moeten wel kunnen controleren, en in dat geval moeten de whereabouts worden ingevuld. Of die atleten dan wekelijks worden gecontroleerd, is

een andere vraag dan of hun whereabouts moeten worden ingevuld. Ik persoonlijk zou dat onderscheid heel sterk maken. Als men dan een aanwijzing heeft, kan er een controle worden uitgevoerd. Als men dan geen whereabouts heeft, kan men gewoon geen controle doen.

Voor mij is het niet de bedoeling dat amateurs hun whereabouts invullen. Ik zal dat zeker nog eens nagaan.

De voorzitter: De heer Caron heeft het woord.

Bart Caron (Groen): Minister, ik kan goed leven met uw antwoord. Als ik u goed begrijp, maakt u een duidelijk onderscheid tussen een spreidingsplan wat betreft de controle en de whereabouts die zeker voor profs en semiprofs geldig moeten blijven. Men moet immers de gelegenheid krijgen om te controleren. Verder gaat u het engagement aan om nog eens na te gaan in welke mate de invulling van die twee categorieën juist is. Ik pleit daarbij niet voor een versmalting, maar voor een correcte toepassing van nul positieve controles in de geschiedenis van deze sport.

De voorzitter: De vraag om uitleg is afgehandeld.

VRAAG OM UITLEG van Bert Moyaers aan Philippe Muyters, Vlaams minister van Werk, Economie, Innovatie en Sport, over het aanbod inzake waterpolocompetitie van de Koninklijke Belgische Zwembond – 774 (2016-2017)

Voorzitter: de heer Marius Meremans

De voorzitter: De heer Moyaers heeft het woord.

Bert Moyaers (sp.a): Minister, op 21 december 2016 reikte de Vrouwenraad zijn jaarlijkse AUWCH Award uit aan de Koninklijke Belgische Zwembond omdat er blijkbaar nog altijd geen oplossing is voor meisjes om na hun 15e aan waterpolocompetitie te doen.

De jaarlijkse AUWCH Award van de Vrouwenraad gaat naar een persoon of organisatie die het afgelopen jaar een bijzonder vrouwonvriendelijke of seksistische maatregel of uitspraak op zijn of haar conto heeft staan.

Wat de zwembond doet, is duidelijke discriminatie en is flagrant in tegenstrijd met het nieuwe Sportdecreet dat een aanbod van a tot z oplegt aan alle sportfederaties. Dit aanbod is er op dit ogenblik niet op het vlak van waterpolocompetitie voor alle meisjes en jongens binnen de Koninklijke Belgische Zwembond.

De reden van de bond waarom meisjes ouder dan 15 jaar niet langer aan competitie mogen doen, is verschillende keren veranderd. Eerst was het omdat Ethias de meisjes niet langer wilde verzekeren, en toen Ethias dat ontkende, ging het om grensoverschrijdend gedrag van de jongens op een bepaalde leeftijd terwijl er nog nooit een officiële klacht was geweest.

Na kritiek liet de bond toe dat 11-jarigen nog gemengd in competitie zouden spelen, maar dat ze vanaf volgend seizoen de grens zouden leggen op 15 jaar. Volgens de bond kunnen er nog wel gemengde vriendschappelijke matches gespeeld worden vanaf die leeftijd, maar niet in competitie. Dan was er opeens weer geen sprake meer van grensoverschrijdend gedrag.

Off the record konden we vernemen dat het eigenlijk een kwestie is van geld: volgens de bond is er te weinig geld en moeten er keuzes worden gemaakt. 'En wij kiezen voor jongens', aldus de bond.

Minister, midden vorig jaar stelde u dat u de zaak in het oog zou houden en dat er de garantie moest zijn van een aanbod van a tot z zoals het nieuwe Sportdecreet dat vereist. Nu blijkt het nog altijd niet in orde te zijn.

Bent u van mening dat er op dit moment inderdaad geen aanbod van a tot z is op het vlak van waterpolocompetitie voor alle meisjes en jongens binnen de Koninklijke Belgische Zwembond? Bent u van mening dat dit flagrant in tegenstrijd is met het nieuwe Sportdecreet? In welke sancties voorziet u om ervoor te zorgen dat de bond het decreet naleeft en niet verder meisjes discrimineert in de waterpolocompetitie?

De voorzitter: Minister Muylers heeft het woord.

Minister Philippe Muylers: Toen deze problematiek de vorige keer aan bod kwam, op 23 juni 2016, was men al teruggekomen op de beslissing om alle gemengde waterpolocompetities te schrappen. Dat was een stap in de goede richting. Ik heb toen ook aangegeven dat er niet zozeer een gemengde competitie moet zijn, maar dat iedereen die waterpolo wenst te spelen, dat ook kan doen. Of het nu gaat over gemengde competitie, vrouwencompetitie of mannencompetitie maakt niet echt uit.

Er moet dus een aanbod zijn dat iedereen kansen geeft. Hoe dit georganiseerd wordt, is de verantwoordelijkheid van de federatie. Tijdens deze vergadering werd de regeling voor het seizoen 2016-2017 ook omschreven door de heer Annouri, en hieruit bleek dat er voor dit seizoen geen probleem was. Het antwoord op uw eerste vraag werd in feite dus al gegeven door uw collega Annouri in de commissie van 23 juni 2016. Ik kan dit alleen maar bevestigen.

Op dit ogenblik is er wel degelijk een aanbod voor alle jeugdcategoryën die waterpolo wensen te beoefenen. Dit was echter een overgangsregeling voor het seizoen 2016-2017. Ik had op 23 juni ook aangegeven dat de betrokken federaties, de Vlaamse Zwembond (VZF) en de Koninklijke Belgische Zwembond (KBZB), me beloofd hadden om naar een oplossing te zoeken voor de toekomst en dat ik zou opvolgen hoe dit zou verlopen. Ik heb de stand van zaken opgevraagd bij zowel de VZF als de KBZB. Op basis van de informatie die ik daar kreeg, blijkt er toch heel wat te bewegen achter de schermen, wat het waterpolo op termijn ten goede moet komen.

Zo werd er voor het eerst een aparte waterpolocommissie opgericht binnen de KBZB, met een eigen budget en voldoende autonomie om zelf een waterpolobeleid uit te tekenen. Binnen deze commissie ligt op dit ogenblik een voorstel op tafel voor het seizoen 2017-2018, waarin volgens de federatie een aanbod voor iedereen vervat zal zijn. Over dit voorstel zou men in de loop van februari een definitieve beslissing nemen. Dit voorstel lijkt in de lijn te liggen van de huidige overgangsregeling, en er lijkt voor iedereen nog een aanbod te zijn.

De KBZB kan ik vanuit mijn bevoegdheid geen sanctie opleggen, maar aangezien er toch een oplossing op tafel blijkt te liggen, lijken sancties sowieso voorbarig. In het kader van het nieuwe sportdecreet wordt er wel een samenwerkingsovereenkomst gesloten tussen enerzijds mijn administratie en anderzijds de betrokken sportfederatie, in dit geval de Vlaamse Zwembond vzw. Het niet naleven van de geformuleerde afspraken uit deze samenwerkingsovereenkomst, waaronder het invullen van een aanbod 'van a tot z', kan invloed hebben op de uiteindelijke toegekende subsidies aan de federatie. Dit zal dus permanent verder worden opgevolgd.

Kortom, op dit moment is het nog even afwachten. Het is positief dat er een commissie is opgericht en dat ze beslissingen kan nemen. In februari zal een voorstel voorliggen, dat volgens de eerste informatie ook in de toekomst het aanbod voor iedereen lijkt te zullen garanderen.

– *Bart Caron treedt als voorzitter op.*

De voorzitter: De heer Moyaers heeft het woord.

Bert Moyaers (sp.a): Minister, ik dank u voor het positief antwoord. Sinds juni zijn er inderdaad wel stappen ondernomen. Ik hoop dat u mijn ongerustheid over dit specifieke onderwerp begrijpt, niet alleen omdat het om een genderproblematiek gaat, maar ook omdat het verregaande gevolgen kan hebben op de sportmotivatie bij jonge dames uit het secundair onderwijs.

Als we kijken naar een onderzoek van het Wetenschappelijk Instituut Volksgezondheid, zijn de KU Leuven en de UGent tot de bevinding gekomen dat de slechte cijfers met betrekking tot bewegen onder tieners voornamelijk aan de meisjes te wijten zijn. Ze sporten minder en ze trekken het gemiddelde, dat als niet hoog is, nog naar beneden. Professor Jan Seghers verklaart dat door te stellen dat meisjes passiever zijn en liever babbelen dan jongens, die lichamelijker van aard zijn. Die opvatting is voor mij wat simpel. In onze cultuur is het nog steeds zo dat meisjes iets vaker terecht komen in een passieve naschoolse activiteit dan jongens, maar meisjes worden ook niet altijd genoeg aangemoedigd om te sporten. Daaraan moeten we werken. Voorbeelden zoals wat hier voorligt zijn ronduit problematisch. Dat zal tienermeisjes niet aanzetten om sportiever uit de hoek te komen. Waarom zouden ze dat doen, als ze steeds als minder belangrijk worden beschouwd dan hun mannelijke tegenhangers? Waarom zou de Zwembond die vrouwenploegen stimuleren als ze nu al kampen met een tekort aan infrastructuur?

Minister, als we die bovenlokale projecten subsidies geven, zoals in dit geval voor het zwembadwater, zeggen veel van die zwemploegen dat ze onvoldoende accommodatie hebben om waterpolo te kunnen installeren. Bij de renovatie of nieuwbouw van zwembaden moet als criterium voor de subsidiëring worden opgenomen dat het minstens mogelijk moet zijn om in dat zwembad officiële wedstrijden te spelen. Dat betekent dat de beweegbare bodem overal 1,80 meter diep moet kunnen zijn.

Op die manier zullen er ook meer clubs komen want op dit moment is het een probleem om clubs op te starten omdat er niet voldoende accommodatie is om aan waterpolo te doen. Meer clubs en meer accommodatie betekenen ook meer sporters volgens mij. Over een aantal jaar lost het probleem dan misschien zichzelf op en zal er een volwaardige vrouwencompetitie naast de mannencompetitie zijn.

De voorzitter: De heer Anseeuw heeft het woord.

Björn Anseeuw (N-VA): Ik denk dat we het erover eens zijn dat we onder geen beding kunnen dulden dat de meisjes minder kansen zouden krijgen om te sporten dan de jongens.

Minister, u hebt een adequate schets gegeven van de stand van zaken. Voor U13 en U15-waterpolo is het verbod op gemengd spelen opgeheven. Voor U17 is dat nog niet zo. Het verbod is nog altijd gehandhaafd en zal al binnen vijf maanden worden toegepast.

Is er een begin van oplossing? De KBZB zegt van wel, maar op het terrein stellen we vast dat er eigenlijk enkel een begin van schijnoplossing is want alle suggesties die op tafel komen bij de KBZB, zijn oplossingen waarbij de drempel voor meisjes om waterpolo te spelen, nog altijd een heel stuk hoger blijft dan die voor jongens. Het lijkt me nog altijd wel een probleem.

De idee van de autonome commissie waterpolo binnen de KBZB is eigenlijk niet nieuw. Enkele jaren geleden was er ook al zo'n commissie en die was op dat

ogenblik inderdaad bevoegd voor alles wat te maken heeft met de organisatie van waterpolocompetitie. Dat is eigenlijk het cynische van het verhaal. Het zijn diezelfde bobo's van de zwembond, die nu zwaaien met de zogenaamde autonome waterpolocommissie, die de toenmalige commissie alle bevoegdheden hebben ontnomen om – jawel – het spelverbod voor de meisjes op te leggen in de vorm van een verbod op gemengd spelen. U zult dus begrijpen dat ik nogal sceptisch sta tegenover de beloftes die de KBZB hier maakt. U hebt er geen vat op. Ik begrijp dat.

Uit uw antwoord blijkt dat u alles zeer nauwgezet opvolgt. Ik denk dat dat heel erg belangrijk is. Wat me ook verheugt, is dat u met zoveel woorden zegt dat u ook een stok achter de deur houdt in het kader van de samenwerkingsovereenkomst met de Vlaamse zwembond. Het is belangrijk dat de druk hoog blijft. We zullen moeten afwachten wat de toekomst brengt. 'The proof of the pudding is in the eating' en mijn persoonlijke appreciatie is dat met deze Belgische zwembond de kans op zure pudding vrij groot is.

De voorbije maanden hebben we gezien dat zowel de Belgische zwembond als de Vlaamse zwembond – en ik druk me voorzichtig uit – niet veel trek heeft in meisjeswaterpolo. Ik zal me nader verklaren. De kleine stapjes die zijn gezet, en vooral zijn aangekondigd door beide federaties, zijn eigenlijk ingegeven door de dreiging van juridische procedures die betrekking hebben op de gelijke behandeling van meisjes en jongens. Ze zijn bij de mensen van de federaties niet ingegeven door de overtuiging dat een sportfederatie in de eerste plaats sport moet faciliteren voor meisjes en voor jongens. Wat mij betreft, is dat het meest kwalijke aan dit verhaal. Het is een mentaliteit, letterlijk op te vatten, van enkele oude grijze mannen die compleet fout is.

Ik wil u ook nog attent maken op een minstens zo kwalijke evolutie. In de Verenigde Staten waren er enkele decennia geleden heel wat zwembaden voorbehouden voor blanken. In de jaren 50 van de vorige eeuw hebben een aantal rechtbanken geoordeeld dat die segregatie op basis van huidskleur niet langer kon. Het gevolg was dat nogal wat zwembaden hun deuren hebben gesloten. Iedereen gelijk voor de wet en niemand moest nog zwemmen. 'Leveling down', heet dat.

Welnu, het nieuwe Sportdecreet legt unisportfederaties op om een aanbod van a tot z te hebben, voor alle leeftijdsgroepen, voor alle doelgroepen, zowel in de breedte als in de diepte: breedtesport en topsport. En net daar knelt volgens mij toch een beetje het schoentje. De Vlaamse zwembond heeft nog niet zo lang geleden een selectietoernooi U13 georganiseerd. Dat toernooi werd gemengd gespeeld. Het zijn provinciale selecties die tegen elkaar uitkomen. Op basis van dat selectietoernooi is een Vlaamse selectieploeg U13 jongens geselecteerd. Van een meisjesploeg was er geen sprake. Nochtans, de sterkhouders van de Oost-Vlaamse ploeg, die gedeeld eerste werd in dat toernooi, waren meisjes. Zeggen dat er geen meisjes zijn om zo'n Vlaamse selectie U13 op te starten, is natuurlijk klinkklare nonsens. Na nieuw protest werd er een nieuwe selectiedag aangekondigd voor meisjes in april. Voor de andere leeftijdscategorieën worden er ook voor jongens geen Vlaamse selecties georganiseerd. Men wil niet investeren in meisjesselecties. Collega Moyaers heeft dat ook aangegeven. Iedereen is gelijk voor de wet, dus moeten die jongens ook niet meer spelen. Dat is een kwalijke evolutie, die we in de gaten moeten houden. Ik weet dat u dat zult doen, u hebt dat ook gezegd in uw antwoord, maar ik vind dat de parallel met het Amerika van de jaren 50 van de vorige eeuw toch wel bijzonder pijnlijk is in dit verhaal.

Ik ben bezorgd dat sommigen uw sterk sportbeleid met aanbod van a tot z toch zullen ondergraven vanuit een verkeerd complete mindset, terwijl het de bedoeling moet zijn – uw beleid ademt dat ook uit – dat meisjes en jongens alle kansen moeten krijgen om hun geliefde sport te beoefenen op het niveau dat hen past.

Ik zal afsluiten met een hoopgevende vaststelling. Ik leer uit uw antwoord dat u het van dichtbij zult opvolgen en vooral ook – en dat is belangrijk – een stok, of zo u wil een cactus, achter de deur houdt in het kader van de samenwerkingsovereenkomst met de Vlaamse zwembfederatie.

De voorzitter: De heer Annouri heeft het woord.

Imade Annouri (Groen): Ik wil collega Moyaers bedanken voor zijn vraag. Het is een dossier waar we al een tijdje mee bezig zijn en dat we zeker moeten blijven opvolgen. U doet dat door hier een zeer terechte vraag te stellen en meteen ook een paar andere brede thema's aan te snijden over sportparticipatie bij meisjes die we in de gaten moeten houden.

Ere wie ere toekomt: collega Anseeuw heeft toen de kat de bel aangeboden en voert nu ook nog steeds campagne voor het aanbod voor meisjes in waterpolo.

Minister, beide heren hebben heel duidelijk geschetst hoe de situatie nu is. Ik hoor u graag zeggen dat u dit zult blijven opvolgen. Dat is ook nodig. Uw standpunt is dat van iedereen hier in de commissie en bij uitbreiding in het Vlaams Parlement. Ik denk dat we ook een heel duidelijk signaal moeten geven aan iedereen die sport liefheeft en aan de meisjes die heel graag waterpolo willen blijven spelen: we zullen het niet alleen blijven opvolgen, we zullen niet alleen een stok of een cactus achter de deur hebben, maar we zullen er ook voor zorgen dat die meisjes hoe dan ook waterpolo zullen kunnen blijven spelen. Dat is een garantie en een belofte die we met z'n allen, partijoverschrijdend, geven aan al die meisjes en ouders van de meisjes die waterpolo willen blijven beoefenen. Want ik wil niet wachten op wat de zwembond zal doen en hopen dat alles goed loopt; ik zou liever met m'n eigen plan klaar staan, maar ik heb het volste vertrouwen in u, minister.

De voorzitter: Minister Muyters heeft het woord.

Minister Philippe Muyters: Bedankt voor het vertrouwen. Wat voor mij essentieel blijft, is wat collega Annouri naar voren brengt: die meisjes moeten de sport die zij graag doen, kunnen uitvoeren. Er moeten natuurlijk voldoende meisjes zijn om die competitie te organiseren. Maar op een of andere manier is het aan de federatie om daar een mouw aan te passen. Het zal dan misschien geen topsport zijn, maar toch op een zeker niveau. Zulke zaken moet men kunnen aanvaarden. De topsportschool handbal werd ooit een beetje afgebouwd omdat er onvoldoende kwaliteit aanwezig was. We mogen geen verkeerde verwachtingen scheppen. De verwachtingen van topsport zijn dat men daar geheel of gedeeltelijk zijn beroep van kan maken. Als dat niet mogelijk is, moet men zich daarbij neerleggen. Van a tot z wil niet zeggen: voor iedereen, voor elke sporttak topsportschool aanbieden. Voor mij betekent dat van recreatief tot hoogstaand competitief niveau.

Mijnheer Anseeuw, ik zal een brief of mail sturen naar de zwembfederatie. Ik zal schrijven wat u hebt gezegd en uitleg vragen over het feit dat men aan gemengde competitie doet waarna een nationale selectie voor jongens gebeurt en niet voor meisjes. Ik zal vragen of dat klopt en hoe ze dat kunnen verklaren.

U mag natuurlijk sceptisch zijn over mijn antwoord. Ik kan niet meer doen dan weergeven wat bij navraag is gebleken. Zoals u al hebt begrepen, zal ik dit verder opvolgen en bijkomende vragen stellen.

Mijnheer Moyaers, wat u vraagt in verband met de bovenlokale structuur, ik kan en ga dat niet doen. We kunnen toch niet voor elk gerenoveerd en nieuw zwembad opleggen dat het overal even diep moet zijn? Dat kunnen we niet verwachten. Dat is niet betaalbaar, en het is ten opzichte van peuters niet erg vriendelijk, tenzij dat we dat nog eens apart doen.

Ik kan dat opnemen als positief punt voor degenen die de aanvraag indienen. Dat kunnen we doen. Als een zwembad bijvoorbeeld multidisciplinair is, krijgt het extra punten. Als er naast zwemmen ook waterpolo mogelijk is, is er multidisciplinariteit. Zo kan het wel een positie beoordeling krijgen.

Ik kan niet eisen dat een zwembad in Duffel of Hove of Edegem altijd geschikt is voor waterpolo.

De voorzitter: De heer Moyaers heeft het woord.

Bert Moyaers (sp-a): Dat vind ik positief, dat zoiets extra punten kan opleveren.

Ik zou nog het idee willen lanceren dat we met deze commissie het onderwerp sportmotivatie bij kansengroepen en meisjes enzovoort aandacht blijven geven. Ik zou tot heel goede resultaten willen komen bij personen uit de sector en tot oplossingen om de sportparticipatie over alle grenzen heen – zeker de gendergrens – te verbeteren.

In dat opzicht ben ik positief verrast dat men dat in de voetbalwereld ook wel doet. Dit jaar werd ook een Gouden Schoen voor beste vrouwelijke speler uitgereikt. Dat is een mooie manier om ook damessport te promoten.

De voorzitter: De vraag om uitleg is afgehandeld.

VRAAG OM UITLEG van Joris Poschet aan Philippe Muyters, Vlaams minister van Werk, Economie, Innovatie en Sport, over de opleidingsvergoeding voor amateurclubs – 801 (2016-2017)

Voorzitter: de heer Bart Caron

De voorzitter: De heer Poschet heeft het woord.

Joris Poschet (CD&V): Jong talent opsporen is van cruciaal belang voor voetbalploegen, voor elke ploeg eigenlijk, maar deze vraag om uitleg gaat over voetbal. De grote internationale sterren strikken, dat zit er helaas voor onze Belgische ploegen al lang niet meer in. Door de stijgende marktwaarde van voetballers en de Financial Fair Play-regels rekenen clubs meer en meer op hun scouts om jong talent te spotten. Je hebt Lionel Messi liever op zijn 12e voor een peulenschil bij jouw club, dan hem 12 jaar later voor een kleine 100 miljoen te moeten kopen.

De Pro League-clubs vissen grotendeels uit de vijver van amateurclubs. Die amateurclubs zien dat uiteraard niet graag gebeuren. Ze zorgen vaak jarenlang voor de opleiding van jonge voetballers en zien hun jong talent van de ene op de andere dag de club verlaten voor een topploeg. Om hieraan tegemoet te komen, gaan Pro League-clubs amateurclubs een opleidingsvergoeding betalen. Hierover werd een akkoord bereikt tussen de Nederlandstalige VFV (Voetbalfederatie Vlaanderen) en Franstalige ACFF (Association des Clubs Francophones de Football), de twee vleugels van de Koninklijke Belgische Voetbalbond.

Een jeugdspeler van een amateurclub die bij een club uit de top vijf tekent, zal voortaan op een vergoeding van 5000 euro mogen rekenen. Andere clubs uit de Pro League horen 3000 euro neer te tellen. Clubs uit de Proximus League dienen 1500 euro vergoeding te betalen.

Minister, hebt u in dit verband overleg gepleegd met Voetbalfederatie Vlaanderen? Hoe beoordeelt u de financiële tegemoetkoming van professionele clubs aan amateurclubs? Wat is de impact hiervan op het voetballandschap?

De voorzitter: Minister Muylers heeft het woord.

Minister Philippe Muylers: In de pers hebben we eind vorig jaar allemaal bedragen zien passeren die niet altijd overeenkomen met de realiteit. Voor zover mij werd meegedeeld, bestaan er twee zaken die wellicht door elkaar werden gehaald in de berichtgeving. Enerzijds is er een onderling reglement tussen de clubs van de Pro League die de overgang regelt van jeugdspelers van de ene profclub die een profcontract tekenen bij een andere profclub. Daarnaast werkt Voetbalfederatie Vlaanderen – nu Voetbal Vlaanderen – al enige tijd aan een opleidingsfonds naar analogie van wat reeds in het basketbal bestaat. Er lopen al enige tijd gesprekken om toenadering te zoeken tussen beide reglementen, maar ik ben daar niet bij betrokken. Dat moeten de voetbalfederaties zelf doen.

In de pers werd wellicht verwezen naar een voorstel van de Pro League, waarmee Voetbal Vlaanderen en de Association des Clubs Francophones de Football akkoord zouden gaan, over de betaling van een opleidingsvergoeding aan de respectieve vleugel voor jeugdspelers die een eerste contract van betaalde sportbeoefenaar tekenen bij een Belgische club. Dit bedrag zou dan mogelijk in een jeugdfonds kunnen terechtkomen.

Op 15 december kwam dit ter sprake tussen mijn kabinet en de Voetbalfederatie Vlaanderen. Mijn kabinet heeft hun gevraagd om zo snel mogelijk de teksten te krijgen, zodat we daar grondig juridisch en beleidsmatig advies op kunnen geven. Sport Vlaanderen heeft die informatie ondertussen gekregen. We zullen dit nu grondig analyseren. Eerstdaags krijg ik van Sport Vlaanderen allicht advies. Het is op dit ogenblik echter nog niet mogelijk een grondige toetsing te doen van het voorstel aan het decreet van 24 juli 1996.

Artikel 3, §2, van het decreet van 24 juli 1996 verbiedt de betaling van een vergoeding naar aanleiding van of gekoppeld aan de overgang van de niet-professionele sportbeoefenaar naar een andere vereniging. Dit is ook het geval als de niet-professionele sportbeoefenaar zijn overeenkomst regelmatig beëindigt om naar een andere sportvereniging over te gaan en daar een professioneel statuut aanneemt.

Collectieve systemen, zoals het Jeugdsportfonds in het basketbal, waarbij de collectieve bijdragen van clubs, gelden van de sportfederatie zelf en van sponsors bij elkaar worden gebracht en daarna worden herverdeeld, zijn wel mogelijk. Het is alvast positief dat er eerste stappen tot toenadering worden gezet tussen het profvoetbal en het jeugdvoetbal, maar het is nog wat voorbarig om uitspraken te doen. Ik moet eerst duidelijke teksten krijgen om dat te beoordelen.

De voorzitter: De heer Poschet heeft het woord.

Joris Poschet (CD&V): Ik begrijp dat ik eigenlijk iets te vroeg ben, maar dat is geen probleem. Ik zal later wel een opvolgingsvraag stellen. De oplossing van de basketbalfederatie is momenteel de enige mogelijke omdat het een collectivisering is van de betaling en de uitkering. De vraag is hoe we de amateurclubs op de een of andere manier kunnen belonen en stimuleren om een kwalitatieve jeugdopleiding te blijven aanbieden. Dat zullen ze uiteraard doen om zelf goed te spelen, maar ze mogen daar niet te veel voor worden gestraft als ze hun top-talent weggeplukt zien worden. Ik zal hierop terugkomen als er meer duidelijkheid is over de paden die u kunt bewandelen.

Herman Wynants (N-VA): We hebben die reglementering in de Pro League goedgekeurd op 14 december, en ook uitgebreid naar de VFV en ACFF. In de Pro League is dat dus al aangenomen. Dit voorstel is ook doorgegeven aan de VFV, die nu geen VFV meer is. De CEO, Benny Mazur, hier vandaag aanwezig, heeft ervoor gezorgd dat het nu Voetbal Vlaanderen wordt. Hij heeft een fusie

gerealiseerd met het minivoetbal en met de Koninklijke Belgische Liefhebbersbond. Dat is toch een enorme stap voor het voetbal. Benny zal dit voorstel bespreken in de loop van deze maand. Dat is wat de heer Poschet heeft gezegd. De vergoeding die wordt gestort, is niet gebonden aan de specifieke naam van de speler. Men stelt alleen vast dat als een speler van het amateurvoetbal naar het profvoetbal gaat, er automatisch een bedrag wordt gestort door de Pro League aan een van de beide vleugels. De vleugel beslist dan zelf wat ze met de vergoeding gaan doen.

Imade Annouri (Groen): Als er meer duidelijkheid is over hoe het in zijn werk gaat, moeten we zien dat twee dingen die voor ons allemaal belangrijk zijn, aan bod komen. Een: dat er een collectieve pot is waarin die middelen worden gestort en dat er daarna een herverdeling komt. Dat is een goede zaak. Twee: we moeten er ook over waken dat die jonge spelertjes geen speelbal worden tussen de gekste bedragen en een soort van opbod dat nergens naartoe leidt, en dat er geen ongunstige financiële sfeer wordt gecreëerd.

We moeten er vooral voor zorgen dat de jongeren niet het hoofd op hol wordt gebracht en dat de financiële transparantie altijd aanwezig blijft.

Ik kijk ook uit naar het vervolg van dit debat zodra er een advies is van Sport Vlaanderen, om hier dan verder mee aan de slag te gaan in deze commissie.

Bert Moyaers (sp-a): Ik heb ook gelezen dat de Pro League dit gaat doen voor jeugdspelers vanaf tien jaar. Aangezien de meest talentvolle jeugdspelers al voor hun tiende door de profclubs worden weggeplukt en de amateurclubs in de praktijk weinig baat hebben bij deze maatregel, is de vraag of er nog andere effectieve plannen zijn ter ondersteuning van de amateurclubs.

Minister Philippe Muyters: Wat betreft de laatste vraag, heb ik begrepen dat er zelfs over de leeftijd nog discussie is. U spreekt over 10 jaar. Ik heb gehoord dat daar nog discussie over bestaat. Ik doe een voorstel aan de commissie, namelijk dat zodra ik weet wat de afspraken zijn en ik een advies heb van Sport Vlaanderen, ik dat spontaan overmaak aan de commissie en jullie op dat moment met de juiste informatie vragen kunnen stellen.

De voorzitter: De heer Poschet heeft het woord.

Joris Poschet (CD&V): Ik dank de minister alvast voor zijn transparantie.

De voorzitter: De vraag om uitleg is afgehandeld.

VRAAG OM UITLEG van Joris Poschet aan Philippe Muyters, Vlaams minister van Werk, Economie, Innovatie en Sport, over de stimulering van supportersparticipatie bij ploegsportfederaties – 841 (2016-2017)

Voorzitter: de heer Bart Caron

De voorzitter: De heer Poschet heeft het woord.

Joris Poschet (CD&V): In artikel 15 van het algemeen uitvoeringsbesluit van het decreet houdende de erkenning en subsidiëring van de georganiseerde sportsector zijn enkele belangrijke bepalingen opgenomen in verband met de toepassing van de principes van goed bestuur door de sportfederaties. Ik breng een uitgebreid citaat: "Art. 15. De indicatoren op basis waarvan het beschikbare budget voor het kwaliteitsprincipe goed bestuur van de sportfederatie wordt toegekend, passen in de volgende drie dimensies van goed bestuur: 1) transparantie; 2) democratie; 3) interne verantwoording en controle.

In het eerste lid, ten eerste, wordt verstaan onder de dimensie transparantie: de mate van openheid in het overbrengen van informatie. Een transparante werking biedt externe actoren de mogelijkheid om toezicht te houden op de interne werking van de organisatie.

In het eerste lid, ten tweede, wordt verstaan onder de dimensie democratie: de interne regels en normen die inherent zijn aan democratische grondbeginselen. Democratie houdt in dat diegenen die het voorwerp van beleid vormen, in die beleidsprocessen participeren. Deze dimensie omvat ook het opnemen van sociale verantwoordelijkheid ten opzichte van interne en externe belanghebbenden.

In het eerste lid, ten derde, wordt verstaan onder de dimensie interne verantwoording en controle: het voorkomen van machtsconcentratie en het waarborgen dat een besluitvorming robuust is en vrij van ongewenste beïnvloeding. Daarnaast zorgen interne verantwoording en controle ervoor dat geen enkele bestuurder en geen enkel departement de absolute controle heeft over beslissingen en dat er duidelijk toegewezen bevoegdheden zijn.”

In 2015, ondertussen al twee jaar geleden, hebben we in deze commissie grondig gedebatteerd over de verhoging van de supportersparticipatie in de sportsector, en dan vooral bij competitieploegsporten zoals voetbal, basket en volleybal. We hebben hier zelfs verschillende hoorzittingen aan gewijd. Als belangrijke stakeholders dragen supporters immers bij tot de sociale cohesie en het gemeenschapsgevoel van sportclubs. Er bestond over de partijgrenzen heen, van links tot rechts en vooral via het centrum, grote eensgezindheid over die principes. Maar juridisch was het niet zo evident om hier als Vlaams Parlement in op te treden.

Het stimuleren via zelfregulering of het opnemen van supportersparticipatie in de code voor goed bestuur voor de sportfederaties, leek een piste die zeker verder onderzocht moest worden. Tijdens de bespreking van het decreet voor de sportfederaties liep het onderzoek nog naar de concrete parameters voor de uitwerking van die code. We hebben dat aspect dus niet ten gronde meer besproken.

Minister, welke stimulans hebt u via het algemeen uitvoeringsbesluit uitgewerkt om de sportfederaties aan te zetten om concreet werk te maken van supportersparticipatie? Via welke harde en zachte indicatoren voor goed bestuur van de sportfederaties kunnen de federaties die werk willen maken van participatie en inspraak voor al hun stakeholders, dus ook de supporters, positief geëvalueerd worden en dus meer subsidies ontvangen? Werd het aspect van supportersparticipatie ook besproken bij de fusiegesprekken in de voetbalsector?

De voorzitter: Minister Muyters heeft het woord.

Minister Philippe Muyters: Ik wil beginnen met te onderschrijven wat jullie als parlement naar voren hebben gebracht bij de bespreking en dat jullie tot de conclusie waren gekomen dat een juridische interventie niet evident is. Er werd ook aangegeven dat het geen goede oplossing zou zijn om te proberen deze zaak te laten binnenfietsen in het decreet op de georganiseerde sportsector. Ik noem dat meestal het Federatiedecreet. Ik denk ook dat het niet gaat over supportersparticipatie in de federaties, maar in de clubs. Het is wel een Federatiedecreet. Dat decreet regelt de verplichtingen van de sportfederatie, niet van de clubs, in functie van het sportaanbod en creëert via de code goed bestuur ook een kader voor de eigen interne organisatie van de federatie, maar het gaat niet de interne bestuurlijke organisatie van hun clubs regelen. Het kan immers niet de bedoeling zijn om federaties te bestraffen omdat een aantal van hun clubs geen oog hebben voor supportersparticipatie. Specifiek voor het voetbal zou dit trouwens ook het doel voorbijschieten, aangezien de profclubs, waarover het hier toch

meestal gaat, niet gevat worden door Voetbal Vlaanderen. Bovendien kunnen we via dit decreet, dat zich richt op alle federaties, moeilijk een aantal extra regels gaan opleggen aan een beperkte groep van sportfederaties.

Zoals u weet, bestaat de algemene werkingssubsidie ter ondersteuning van de personeels- en werkingskosten enerzijds uit een basissubsidie in functie van het aantal aangesloten leden en anderzijds uit een subsidie die afhankelijk is van het beantwoorden aan drie kwaliteitsprincipes.

Een van deze drie kwaliteitsprincipes is, zoals u weet, nieuw goed bestuur, wat gekoppeld wordt aan harde en zachte indicatoren. Twee van de veertien zachte indicatoren bieden de federaties een mogelijkheid om supportersparticipatie te stimuleren. Het betreft de zachte indicatoren vijf en zes.

Zachte indicator vijf stelt: "De organisatie heeft een gedifferentieerde, evenwichtige en competente raad van bestuur." In functie van een gedifferentieerde samenstelling van de raad van bestuur zou een sportfederatie ervoor kunnen kiezen om ook een supportersafgevaardigde aan de gewenste profielen toe te voegen. Ik herhaal: het gaat hier over de federatie. We moeten goed kijken hoe we dat doen. Ik denk dat er wel een overkoepelende supportersfederatie is, die dan zou kunnen worden afgevaardigd. Anders zou het kunnen dat in Voetbal Vlaanderen de federatie van club A alle supporters moet vertegenwoordigen. Ik kan mij voorstellen dat dit in club B nogal wat commotie zou kunnen veroorzaken. En A en B zouden Antwerp en Beerschot kunnen zijn, maar dat zou natuurlijk puur toevallig zijn. We moeten goed het verschil maken: het gaat hier over de federaties, niet over de clubs.

Zachte indicator zes stelt: "De organisatie betreft interne belanghebbenden in haar beleid." Ook hier is de organisatie: de federatie. Ook daar kunnen we supportersparticipatie meenemen.

Dat een federatie natuurlijk oog heeft voor de supporters die die sport volgen, daar ben ik het helemaal mee eens. Dat is zeker waar. Op welke manier betrekken we onze supporters? Supportersparticipatie, zeker in hoorzittingen, ging veel meer over geldelijk mee betrokken zijn. Het ging om participeren in de zin van ACT as ONE of andere participaties.

De sportfederaties zetten, wat mij betreft, in op de zachte indicatoren via een inspanningsverbintenis die wordt uitgewerkt in een afzonderlijk hoofdstuk van de samenwerkingsovereenkomst tussen Sport Vlaanderen en de sportfederaties.

Bij uw derde vraag, of de supportersparticipatie aan bod kwam tijdens de fusiegesprekken, wil ik ook stilstaan bij het ruimere kader. Supportersparticipatie, zoals het probleem gekend is, heeft voornamelijk linken met het betaalde voetbal. Binnen het amateurvoetbal is dit in veel mindere mate het geval. Veel amateurclubs, die laagdrempelig werken, betrekken heel wat supporters in hun werking. En nu spreek ik op het clubniveau. Het is vaak daar waar je vrijwilligers vindt. Het is in het amateurvoetbal evenwel geen item op zich. Toch niet waar jullie hoorzittingen voor hebben georganiseerd.

Tijdens de fusiegesprekken om tot Voetbal Vlaanderen te komen, is het thema supportersparticipatie niet aan bod gekomen, mede omdat er voor het recreatieve voetbal andere klemtonen uit het decreet voor de georganiseerde sportsector zijn besproken. Ik denk daarbij vooral aan een aanbod van A tot Z garanderen, enzovoort. Uiteraard vind ik het een goede evolutie als er in de Vlaamse clubs een gezonde vertegenwoordiging zou zijn vanuit de supportersfederatie. We kennen allemaal clubs waar dat goed is verlopen. KV Mechelen is daarvan een voorbeeld. Bij de clubs wil ik bij zelfregulering blijven en niet bij een regulering vanuit de overheid. Wat het Vlaamse beleid betreft, blijf ik van

oordeel, zoals in 2015 door jullie werd vastgesteld, dat een decretaal optreden, en zeker een dwingend decretaal optreden, niet wenselijk en wellicht ook niet mogelijk is.

Ik vat samen. Er zijn twee kapstukken. Ik ben het er helemaal mee eens dat ook in de federatie de supporters op de een of andere manier aan bod kunnen komen. Dat is niet gemakkelijk, en zeker niet overal zomaar toepasbaar. Maar als je het over de clubs hebt, is het Federatiedecreet geen hefboom. Daar volg ik de conclusie van het parlementaire debat: daar moeten we tot zelfregulering komen.

De voorzitter: De heer Poschet heeft het woord.

Joris Poschet (CD&V): Minister, dank u wel. Ik ben over dit antwoord toch iets minder enthousiast omdat ik van u hierover meer voluntarisme had verwacht. U zegt dat het een Federatiedecreet is en dat het dus niet over de werking van de clubs gaat. Er is ook sprake van de strijd tegen doping. Dat is wel opgenomen in het Federatiedecreet, en dat is dan blijkbaar wel de verantwoordelijkheid van de clubs, en dat gaan we dan wel stimuleren via de federaties. Je kunt perfect zeggen dat de federaties aan hun clubs een aantal voorwaarden moeten stellen voor aansluiting bij hen en dat dat dan gaat over de betrokkenheid van supporters. Dat staat er niet in, en ik zie niet in waarom dat niet zou opgaan voor supportersparticipatie, als we wel andere elementen of acties hebben ingebouwd, zoals de strijd tegen doping.

Bovendien is dat Federatiedecreet bij mijn weten ongeveer de enige weg, onrechtstreeks weliswaar, waarmee je clubs nog kunt stimuleren om in deze of gene richting te gaan. Het is een getrapt systeem, zoals u zelf zegt, maar het is wel nog het enige systeem. Voor de rest kunt u niet rechtstreeks ingrijpen op de clubs zelf.

De vraag is dus, als er geen stok bestaat om die supportersfederatie af te dwingen: hoe groot is uw wortel om het te laten doorvoeren? Via welke weg kunt u dat realiseren? U spreekt over zelfregulering bij de clubs. Op welke manier kunt u daar toch een stimulans bieden in de richting van meer supportersparticipatie?

De voorzitter: De heer Annouri heeft het woord.

Imade Annouri (Groen): Bedankt voor uw antwoord, minister. Ik begrijp u dat er enerzijds het Federatiedecreet is en anderzijds de clubs. Ik begrijp ook dat u zegt dat er een verschil is tussen clubs in lagere reeksen en de Vlaamse clubs die bijvoorbeeld in eerste klasse spelen.

Maar ik volg ook wel de repliek van collega Poschet. We hebben het hier al veel over supportersparticipatie gehad. We zien dat dat in opmars is in Europa. Het is iets dat beweegt, het is iets dat leeft. Enerzijds is het Federatiedecreet niet genoeg en anderzijds gaat u het houden bij zelfregulering bij de clubs. Dat is toch redelijk vaag. We zijn het er allemaal over eens dat het heel belangrijk is, maar wat vindt u een belangrijk target, als minister van Sport? Hoe ziet volgens u een gezonde club in die hoogste regionen eruit qua supportersparticipatie? Wat zijn de stappen die we kunnen zetten, buiten zelfregulering, om ervoor te zorgen dat we er komen? Hoe kunnen we ervoor zorgen dat die federaties ook oog hebben voor supportersparticipatie, zonder dat inderdaad op dezelfde manier te doen als voor die clubs in eerste klasse?

Ik zou graag iets tastbaarder hebben dan te zeggen dat het Federatiedecreet niet goed genoeg is en verwijzen naar zelfregulering. Ik vind dat iets te vaag en te nietszeggend.

De voorzitter: De heer Wynants heeft het woord.

Herman Wynants (N-VA): Ik moet wel zeggen dat op dit moment alle profclubs rekening houden met de supporters. Ze houden maandelijks vergaderingen met hun supporters over wat er kan en wat er niet kan. We zijn van vzw's naar cvba's gegaan. De vzw's zijn bestraft door het ministerie van Financiën. Iedereen is verplicht om over te gaan naar een cvba. Anders kunnen we niet meer overleven wat betreft de rest van de taxatie.

Ik verwijs nu naar onze club. Dat gaat om zeven of acht supportersclubs, die moeten zorgen dat ze een vertegenwoordiger hebben – dat mogen ook vier of vijf mensen zijn – die die allemaal samen vertegenwoordigt. Daar wordt maandelijks mee vergaderd, over hun grieven en over wat zij van ons wel en niet mogen. Want u weet dat zij een geweldige impact hebben tegenwoordig, met al dat geroep en getier, met die bommetjes die gegooid worden, waardoor je punten kunt kwijtspelen enzovoort. Daar is dus nood aan. En dat gebeurt ook. Elke profclub vergadert maandelijks of tweemaandelijks met de supportersfederatie. Dat is al een stap verder in de richting die we moeten uitgaan.

De voorzitter: De heer Wouters heeft het woord.

Peter Wouters (N-VA): Ik volg uw antwoord wel voor een groot stuk, minister. Ik meen mij te herinneren dat, toen hier het Federatiedecreet besproken werd, we het kamerbreed allemaal heel belangrijk vonden dat de clubs hun eigenheid konden behouden. Dat de federatie dat niet allemaal kan organiseren of afdwingen, lijkt mij heel logisch. Dat moet groeien van onderuit. Die wortel, waar collega Poschet over spreekt, begint met een zaadje en kan zo een grote wortel worden. Ik denk dat we daar vooral op moeten rekenen.

U hebt in uw antwoord verwezen naar de supportersfederatie. Op dit moment bestaat in België een overkoepelende club van de uitgevers van clubbladen van voetbalploegen. Daar kan dat wel. Waarom zou een overkoepelende supportersfederatie dan niet kunnen? Dat is dan misschien wel die insteek die u suggereert, waar we verder aan kunnen werken, om op die manier de supportersbetrokkenheid te maximaliseren.

De voorzitter: Minister Muylers heeft het woord.

Minister Philippe Muylers: Ik vind dit heel moeilijk. We gaan uit van twee sporten, en we zijn hier aan het generaliseren naar alle sporten: supportersparticipatie in de gymnastiek, supportersparticipatie in de atletiek, supportersparticipatie in het waterpolo. Het Federatiedecreet geldt voor alle federaties. Waar dat zinvol en nuttig is, kan een federatie wel een stuk sensibiliseren over supportersparticipatie en eventueel faciliteren. Dat vind ik al iets heel anders. Maar dat opleggen als een voorwaarde aan elke federatie? Stel u voor dat de KVV effectief aansluit. Als er bij elke club supportersparticipatie moet zijn, zou het wel kunnen dat een aantal clubs in de problemen komen. We moeten daar dus op een verstandige manier rond werken.

Voor diegenen waar er interesse is en waar het nuttig is, kan er gesensibiliseerd en gefaciliteerd worden. Daar heb ik geen probleem mee, maar ik zou echt oppassen: het Federatiedecreet geldt voor alle federaties. Vertaal niet wat we aan een federatie opleggen naar elke club van die federatie.

De voorzitter: De heer Poschet heeft het woord.

Joris Poschet (CD&V): Het klopt dat het Federatiedecreet geldt voor alle sportfederaties, maar niet alles in het Federatiedecreet geldt voor elke sportfederatie. Er zijn verschillende soorten sportfederaties, die niet allemaal dezelfde voorwaarden moeten nakomen als de anderen. Ik denk dat het bijvoorbeeld perfect mogelijk is om voor competitiesportploegen wel een uitzondering te maken,

eventueel zelfs nog gemoduleerd op basis van een aantal parameters, zoals het aantal supporters. Ik denk dat er nog wel een mogelijkheid is om daar iets te doen.

Wat mij betreft is dat zelfs de enige manier waarop u iets kunt doen. Bij die clubs zelf ingrijpen is volgens mij nog veel moeilijker, zo niet uitgesloten.

De voorzitter: De vraag om uitleg is afgehandeld.

VRAAG OM UITLEG van Peter Wouters aan Philippe Muyters, Vlaams minister van Werk, Economie, Innovatie en Sport, over de stand van zaken van een hertekend sportlandschap – 842 (2016-2017)

VRAAG OM UITLEG van Imade Annouri aan Philippe Muyters, Vlaams minister van Werk, Economie, Innovatie en Sport, over de toekomst van de Koninklijke Vlaamse Voetbalbond (KVV) – 848 (2016-2017)

Voorzitter: de heer Bart Caron

De voorzitter: De heer Wouters heeft het woord.

Peter Wouters (N-VA): Op 1 januari 2017 trad het nieuwe decreet houdende de erkenning en subsidiëring van de georganiseerde sportsector in werking. Tijdens de bespreking van de beleidsbrief Sport 2016-2017 op 24 november 2016 kon de minister reeds de situatie op 31 oktober 2016 toelichten. Op dat moment waren de 65 gesubsidieerde sportfederaties herleid tot 47 waarvan 40 voor unisport (USF) en 7 voor multisport (MSF).

Begin januari kregen we via media het nieuws te horen dat ook de Koninklijke Vlaamse Voetbalbond, of kortweg KVV, in navolging van de Voetbalfederatie Vlaanderen, de Vlaamse Minivoetbalfederatie en de Koninklijke Belgische Liefhebbersvoetbalbond, waarschijnlijk zal aansluiten bij de nog op te richten Federatie Voetbal Vlaanderen. Maar de berichten die vanuit de KVV weerklonken in diezelfde media waren er vooral van ongerustheid.

Minister kunt u een stand van zaken geven van het aantal gesubsidieerde sportfederaties? Hoeveel aanvragen kreeg Sport Vlaanderen binnen?

Hoe worden de nieuwe sportfederaties verder begeleid? Welke stappen volgen er nog?

Verwacht u nog problemen inzake de fusieovereenkomst met de KVV? Kunt u meer toelichting geven bij het parcours dat de KVV heeft doorlopen om tot de huidige fusieovereenkomst met Voetbal Vlaanderen te komen?

Verwacht u nog ergens knelpunten inzake de uitvoering van het nieuwe decreet en de begeleiding van de sportfederaties?

De voorzitter: De heer Annouri heeft het woord.

Imade Annouri (Groen): Begin dit jaar kwam het nieuws dat de Koninklijke Vlaamse Voetbalbond (KVV) zal toetreden tot Voetbal Vlaanderen, de nieuwe organisatie voor alle recreatieve voetbalbonden in Vlaanderen. Er heerst nog veel onduidelijkheid wat deze fusie exact betekent voor de 665 clubs en de 22.000 voetballers die momenteel zijn aangesloten bij de KVV.

Minister, kunt u mij wat meer uitleg geven over het beslissingsproces dat aan de toetreding van de KVV tot Voetbal Vlaanderen is voorafgegaan? Klopt het dat

deze beslissing er is gekomen onder druk van de stopzetting van de Vlaamse subsidies aan de KVV?

Aanvankelijk wilde de KVV niet meestappen in het verhaal van Voetbal Vlaanderen. Wat waren de belangrijkste hinderpalen? Zijn die weggewerkt?

Betekent deze beslissing dat er clubs, die momenteel zijn aangesloten bij KVV, zullen verdwijnen? Hoe schat u de impact hiervan in op de aangesloten clubs?

Welke impact zal de aangekondigde fusie hebben op het lidgeld dat momenteel gangbaar is binnen de clubs aangesloten bij de KVV en dat gemiddeld tussen de 50 en de 100 euro bedraagt?

Op welke manier gaat u ervoor zorgen dat de bestaande clubs er niet op achteruit zullen gaan binnen de nieuwe structuur?

De KVV heeft ook eigen scheidsrechters en speciale opleidingen om deze scheidsrechters klaar te stomen voor de wedstrijden. Krijgen deze ook een plek binnen de nieuwe federatie?

Ook over de uitbating van de cafetaria's bestaat nog veel onduidelijkheid. Kunt u hier opheldering over geven?

Is er al duidelijkheid over de structuur en de visie van het nieuwe Voetbal Vlaanderen? Is er duidelijkheid over de manier waarop de competities binnen het nieuwe Voetbal Vlaanderen vorm zullen krijgen? Zo niet, wat is de timing hiervoor? Hoe verloopt het overleg hierover tussen de verschillende federaties en bonden?

Hoe zal de overgang van de bestaande recreatieve federaties naar Voetbal Vlaanderen verlopen? Op welke manier wordt deze begeleid?

Kunt u mij een overzicht geven van de exacte vereisten waaraan deze nieuwe federatie Voetbal Vlaanderen moet voldoen?

De voorzitter: Minister Muyters heeft het woord.

Minister Philippe Muyters: Ik heb vorige week conform de procedure in het nieuwe decreet het advies van Sport Vlaanderen ontvangen met betrekking tot de ingediende subsidieaanvragen van de sportfederaties voor het werkingsjaar 2017. Het betreft in totaal 47 sportfederaties waarvan 40 unisportfederaties en 7 multisportfederaties. Ik ben op dit ogenblik de adviezen aan het bestuderen en zal tegen het einde van de maand deze sportfederaties via Sport Vlaanderen op de hoogte brengen van mijn beslissing over hun subsidieaanvragen.

Na het indienen van de aanvragen volgden er bilaterale gesprekken tussen de sportfederaties en Sport Vlaanderen, waarbij de sportfederaties nog de kans kregen om eventuele aanpassingen in hun beleidsplannen te maken. Sport Vlaanderen zal nu in overleg met elke gesubsidieerde sportfederatie een samenwerkingsovereenkomst afsluiten over de optimalisering van haar basiswerking in de komende olympiade. Indien een sportfederatie aanvullend gesubsidieerd wordt voor het uitvoeren van een of meerdere beleidsfocussen, sluit Sport Vlaanderen per beleidsfocus een convenant met hen af, waarin de concrete invulling van de beleidsfocus wordt vastgelegd.

Binnen de afdelingen Subsidiëring en Topsport van Sport Vlaanderen heeft elke sportfederatie een dossierbeheerder, die de sportfederatie zal begeleiden bij de uitvoering van haar decretale opdrachten en bij wie de sportfederatie ook terecht kan voor verdere vragen en advies.

De procedure inzake aanvragen tot erkenning en subsidiëring van sportfederaties en de andere actoren binnen het nieuwe decreet is volgens Sport Vlaanderen

goed verlopen. Er waren geen knelpunten. Als er hier en daar wat kleinigheden mislopen, is er nog een kans om ze recht te trekken.

Ik zal hierna dieper ingaan op het fusieverhaal van de Koninklijke Vlaamse Voetbalbond. De Koninklijke Vlaamse Voetbalbond nam in de periode november 2015-april 2016 een eerste keer deel aan de onderhandelingen om toe te treden tot de fusiefederatie Voetbal Vlaanderen. Deze gesprekken gebeurden met volle medewerking van alle partijen, met inbegrip van de personeelsleden van KVV. Deze onderhandelingen resulteerden in een raamovereenkomst inzake toetreding tot Voetbal Vlaanderen vanaf 1 januari 2017 die op 27 april 2016 ondertekend werd door de Voetbalfederatie Vlaanderen (VFV), de Vlaamse Minivoetbalfederatie (VMF) en de Koninklijke Belgische Liefhebbersvoetbalbond (KBLVB). KVV besliste op het allerlaatste moment om de voorliggende raamovereenkomst op dat ogenblik niet mee te ondertekenen. Nadien contacteerde KVV achtereenvolgens de Sporta-federatie en de recent ontstane fusiefederatie van de Koninklijke Antwerpse Vereniging van Vriendenclubs (KAVVV) en de Federatie Dans en Sport (Fedes) om toe te treden tot deze multisportfederaties. Deze gesprekken hebben niet geleid tot een akkoord.

In december 2016 – en dat was al te laat, want alles moest eind oktober binnen zijn – werden de gesprekken met VFV, VMF en KBLVB hernomen. Op 22 december 2016 hebben VFV, VMF en KBLVB als fusiepartners in Voetbal Vlaanderen vanaf 1 januari 2017 en KVV een raamovereenkomst inzake fusie van KVV met Voetbal Vlaanderen ondertekend. Momenteel voert Voetbal Vlaanderen in het kader van deze raamovereenkomst verdere gesprekken met KVV met het oog op de verdere afhandeling van een fusie van KVV met Voetbal Vlaanderen. Op 22 februari 2017 heeft KVV een algemene vergadering gepland waar de ontbinding van KVV en de fusie van KVV met Voetbal Vlaanderen geagendeerd zal worden. Dat is logisch: als men opgaat in iets, wordt men ontbonden. KVV laat verder weten dat zij haar clubs voorafgaand aan deze algemene vergadering zal bevragen.

Binnen de context van het nieuwe decreet had KVV als recreatieve unisportfederatie de keuze om toe te treden tot de unisportfederatie Voetbal Vlaanderen of tot een multisportfederatie of om zelfstandig als louter erkende sportfederatie, maar dan niet gesubsidieerd, verder te gaan. Op een bepaald ogenblik had KVV enkel een erkenningsaanvraag ingediend nadat ze zelf het akkoord met de andere voetbalfederaties had afgezegd en de gesprekken met de andere partners waren afgesprongen. Dit was echter niet naar de zin van de clubs, die de uitdrukkelijke wens hadden om toch een oplossing te vinden in een fusie. Op vraag van KVV heb ik op het einde van vorig jaar persoonlijk bemiddeld met de potentiële partners die KVV zelf aangaf. Ik heb hun gevraagd om op zeer korte termijn met mij en KVV aan tafel te gaan zitten. Finaal was er enkel een akkoord mogelijk met Voetbal Vlaanderen, waarin beide partijen elkaar konden vinden. KVV is dus op geen enkel ogenblik onder druk gezet. Ze hadden zelf kunnen beslissen om erkend, maar zonder subsidies, verder te gaan. Ze zijn maximaal ondersteund om een oplossing te vinden in functie van hun clubs en hun sporters.

Ik wil nog even iets zeggen over cijfers. De meesten weten hoeveel leden KVV heeft: 23.000. Jullie weten ook hoeveel de Vlaamse Voetbalfederatie er heeft: 230.000. Jullie weten hoeveel gesubsidieerde medewerkers KVV had: 4,99. Jullie weten hoeveel medewerkers de Vlaamse Voetbalfederatie heeft voor tien keer zoveel sporters: 12. Je kunt dus efficiëntiewinsten boeken om meer de sporters en minder de structuren te ondersteunen. Dat is hierbij bewezen. Het is altijd mijn bedoeling geweest om de structuur minder te ondersteunen, maar meer geld vrij te maken voor de sporter. Deze cijfers bewijzen dat zeker nog eens.

Mijnheer Annouri, de KVV gaf als motivering dat er in de destijds voorgestelde statuten van fusiefederatie Voetbal Vlaanderen en in de raamovereenkomst van

27 april 2016 onvoldoende waarborgen waren ingebouwd voor het realiseren van een aanbod voor recreatieve voetbalclubs zoals de KVV dat vandaag aan haar leden aanbiedt, ook al waren de meeste vragen en waarborgen die door de KVV in de voorbereidende gesprekken waren aangehaald, reeds opgenomen in de oorspronkelijke raamovereenkomst. In het kader van de verdere fusiegesprekken tussen Voetbal Vlaanderen en de KVV zijn er in de ondertekende raamovereenkomst van 22 december 2016 ten behoeve van de KVV nog een beperkt aantal bijkomende garanties opgenomen op organisatorisch vlak, op vlak van personeel en op financieel vlak. Dat is dan goedgekeurd.

Bij een effectieve toetreding van de KVV tot Voetbal Vlaanderen zullen de clubs die momenteel zijn aangesloten bij de KVV, niet verdwijnen – schrijf dat in grote letters, overall waar u kunt – ten gevolge van deze fusie. Ik kom er nog op terug, maar wat ik soms hoor, is hallucinant. Deze clubs zullen samen met de clubs van VFV, VMF en KBLVB evenwaardig deel uitmaken van de fusiefederatie Voetbal Vlaanderen. De in de raamovereenkomst van 22 december 2016 opgenomen garanties ten behoeve van de KVV beperken de mogelijke impact op de aangesloten clubs van de KVV.

De lidgelden waar u naar verwijst, zijn de lidgelden die een sporter aan zijn club betaalt en niet de lidgelden die een club per lid aan de federatie moet afdragen, en doen in principe dus niet ter zake. Ik heb ze hier bij. Ik geloof dat we het er al over gehad hebben. Bij het liefhebbersvoetbal betaalt men van 20 euro bij het veldvoetbal naar 18 euro bij het zaalvoetbal. Bij de KVV betaalt men – afhankelijk van de leeftijd – bij het veldvoetbal van 5,20 tot 18,41 euro. Bij de VFV betaalt men – afhankelijk van de leeftijd – van 6 tot 16 euro. De afdracht aan de federatie is lager bij de VFV dan bij de KVV. Dat wil ik toch nog even meegeven, want er circuleert zeer veel verkeerde informatie. Het is alsof die fusie – die wellicht efficiëntiewinsten meebrengt – de lidgelden ongelooflijk gaat doen stijgen. Ik zie niet in waarom. Men mag het mij komen uitleggen.

Er zijn geen substantiële verschillen in de lidgelden die de verschillende voetbalfederaties per lid aan hun clubs vragen. Indien gewenst kunnen deze cijfers aan de commissie bezorgd worden.

In de raamovereenkomst van 22 december 2016 tussen Voetbal Vlaanderen en de KVV is opgenomen dat de financiële bijdragen van de clubs niet fundamenteel verhoogd worden – ik zou ook niet weten waarom. Door de fusie is alvast het gevaar van een substantiële verhoging van de lidgelden afgewend, die was er wel geweest indien ze geen overeenkomst hadden gesloten. In het laatste jaar kreeg de KVV 254.000 euro als subsidie. Als men zonder subsidies verder wil werken, moet men dat bedrag ophalen bij de 23.000 leden. Reken maar uit.

Ik ben ervan overtuigd dat een effectieve toetreding van de KVV tot Voetbal Vlaanderen een positieve impact zal hebben op de clubs van de KVV. Als lid van de grootste unisportfederatie in Vlaanderen zullen de clubs van de KVV kunnen genieten van een uitgebreider aanbod inzake competitieve/recreatieve sportbeoefening en clubondersteuning. Zoals ik heb aangetoond, kan er veel meer clubondersteuning zijn dan in het verleden.

De inzet en opleiding van de eigen scheidsrechters van de KVV binnen Voetbal Vlaanderen maken deel uit van de huidige fusiegesprekken tussen Voetbal Vlaanderen en de KVV. Het is aan beide partijen om hierover tot een overeenstemming te komen. Ik lees dan dat ik – of het beleid – heb beslist dat er geen scheidsrechters nodig zijn. Jongens toch!

De volgende is nog beter, mijnheer Annouri. Ik denk niet dat het de taak is van het Vlaamse sportbeleid om zich via decreten te moeien met de uitbating van cafetaria's door sportclubs. Waar en wanneer zou ik daar iets over gezegd

hebben? Ik zie dan ook niet in welke invloed het nieuwe decreet of de fusie kan hebben op de uitbating van cafetaria's. Het is hallucinant. Eerst stond in de Gazet van Antwerpen – en daarna samengevat in een andere krant – dat de uitbating van een cafetaria van de clubs aangesloten bij de KVV in de toekomst niet meer mogelijk zou zijn. Echt! Men moet ernstig blijven. Dat komt dan van anonieme bronnen.

U begrijpt dat toen ik die zaterdagochtend op het eerste blad las wat er te lezen was, ik daarvan schrok. Ik heb aan die journalist voorgesteld om bij te praten, maar hij is er niet op ingegaan. Ik heb geen rechtzetting gevraagd, ik wilde hem gewoon uitleggen over wat en hoe, maar tot nu toe is hij daar niet op ingegaan.

De visie en de samenstelling van de algemene vergadering en de raad van bestuur van het nieuwe Voetbal Vlaanderen is opgenomen in haar statuten. De toegetreden federaties hebben in de nieuwe structuur van Voetbal Vlaanderen recht op respectievelijk drie (voor VMF) en twee (voor KBLVB) leden in de algemene vergadering en elk een lid in de raad van bestuur. Na de 230 en de 23 zijn dit de twee grootse. De andere zijn nog kleiner.

De statuten werden goedgekeurd door de algemene vergadering van Voetbal Vlaanderen op 11 januari 2017 waar tevens vertegenwoordigers van KVV op waren uitgenodigd en aanwezig waren. De raamovereenkomst van 22 december 2016 bepaalt dat bij een effectieve fusie de KVV twee leden in de algemene vergadering krijgt en een lid in de raad van bestuur van Voetbal Vlaanderen.

Wat de competities binnen het nieuwe Voetbal Vlaanderen betreft, is in de raamovereenkomst opgenomen dat de competities en bekerformules van het huidige seizoen 2016-2017 ook in het seizoen 2017-2018 kunnen worden opgestart. Dit geldt ook voor de bestaande competities en bekerformules binnen VMF en KBLVB.

Het komende jaar zal Voetbal Vlaanderen de integratie van de verschillende competities in een gezamenlijk aanbod voorbereiden. Je gaat me toch niet vertellen dat er in het recreatief voetbal bij bijvoorbeeld de liefhebbersclubs en KVV, geen fusies mogelijk zijn. De ene club speelt misschien op zaterdag en de andere op zondag, maar daarover kun je discussiëren. Dat we daar aandacht voor hebben en dat het aanbod van a tot z blijft gelden, dat is zeker de bedoeling.

VMF en KBLVB hebben op hun buitengewone algemene vergaderingen van 19 september 2016 en 10 september 2016 beslist om samen met VFV te fuseren door inbreng om niet van een algemeenheid – dus om in te stappen in Voetbal Vlaanderen –, om hun vermogen op 1 januari 2017 over te dragen, waarvan de maatschappelijke naam inmiddels is gewijzigd in Voetbal Vlaanderen, en om over te gaan tot ontbinding met ingang van 1 januari 2017. In de raamovereenkomst van 22 december 2016 met KVV is een gelijkaardig traject opgenomen dat moet leiden tot een fusie tussen beide federaties en de ontbinding van KVV. Dat wil niet zeggen dat al die clubs verdwijnen.

Ik zeg dit nog maar eens om alle twijfel weg te nemen. In dat kader heeft KVV inmiddels haar statuten gewijzigd zodat een overdracht van haar vermogen naar Voetbal Vlaanderen bij een effectieve fusie mogelijk wordt gemaakt. Het hele fusie-traject binnen Voetbal Vlaanderen verloopt onder begeleiding van de koepelorganisatie VSF en Sport Vlaanderen. Dat is bij alle federaties en fusies altijd gebeurd.

Voetbal Vlaanderen wordt in 2017 gesubsidieerd als een unisportfederatie, categorie A1. De algemene voorwaarden tot erkenning en subsidiëring vindt u terug in artikel 4 en artikel 11 van het decreet.

Ik wil nog een zaak duidelijk stellen: ik verwijt KVV niets. Als ik mijn ongenoegen heb laten blijken, dan gaat dat over de berichtgeving daarover. Als iemand zich

aangesproken voelt over die berichtgeving, daarop heb ik kritiek, niet op KVV. De gesprekken die ik mee heb gevoerd, zijn op een goede manier verlopen. Ze hebben een brief gestuurd naar hun leden met de melding dat ze op mijn initiatief contact hebben gehad met KAVVV, met Sporta, en dat ze opnieuw contact hebben gehad met Voetbal Vlaanderen. Dat is op een zeer positieve manier gebeurd.

In heel mijn uiteenzetting heb ik op geen enkele federatie kritiek geuit, helemaal niet. Ik ben blij met deze vragen om uitleg omdat ik dit op deze manier hebben kunnen rechtzetten.

De voorzitter: De heer Wouters heeft het woord.

Peter Wouters (N-VA): Dat artikel in de Gazet van Antwerpen leek meer op de Paniekzaaiers, en dat was een goede film van Gaston en Leo. Dat was een film, en dit was de geschreven pers die ieder van ons heeft gecontacteerd met de vraag waarmee we daar in Brussel allemaal bezig zijn.

Minister, ik dank u voor uw antwoord en voor uw doorgedreven inspanningen in de begeleiding. Dat het hier over voetbal gaat, bewijst waarschijnlijk nog maar eens dat voetbal de belangrijkste bijzaak is in het leven.

We hebben zeer grote stappen gezet in Vlaanderen. Het is fantastisch dat er gesprekken zullen volgen en dat de mogelijkheid is geschapen om bijsturing te doen, want dat is nodig. In het begin gaat het er bij een fusie wat euforisch aan toe, maar na de wittebroodsweken worden de kleine kantjes van de partner zichtbaar en dan is het nuttig dat er links en rechts wat kan worden bijgestuurd.

Wat betreft de KVV-vaudeville in de pers: het was niet de gemakkelijkste onderhandeling van alle fusies. Daar ben ik ook van overtuigd. De clubs die aan het woord komen, ken ik redelijk goed. Ze laten die mensen echt alle problemen van een kleine club op een hoop gooien, van de scheidsrechters tot de kantine. Het was inderdaad te gek voor woorden. Daar zouden straffen op moeten staan voor journalisten, maar dat mag niet, want dat is de vrijheid van de pers waarschijnlijk.

Ik ben ook zeer tevreden met deze fusie, waarbij we een hoop centen gaan bevrijden die naar de clubs kunnen gaan en met een serieuze structuurverbetering zullen kunnen werken. Naar mijn aanvoelen zullen de lidgelden niet naar boven gaan. Uit de gesprekken die ik de laatste weken op nieuwjaarsrecepties heb gevoerd met clubleiders, blijkt dat ze helemaal niet de behoefte hebben om op te slaan. Ze hebben andere problemen, zoals een andere beleving van sport, maar dat zijn zaken die we hier in de commissie ook geregeld bespreken en die, los van heel het Sportfederatiedecreet, nog altijd aan de orde zullen moeten blijven.

De voorzitter: De heer Annouri heeft het woord.

Imade Annouri (Groen): Minister, dank u wel voor uw uitgebreid antwoord. De clubs bij de KVV met wie ik heb gesproken, zijn opgelucht dat er een akkoord is. Dat kan ik u verzekeren. Dat is het belangrijkste. Daar ben ik ook mee begonnen: er is een akkoord, er is een oplossing, en voor hen was dat belangrijk.

Ik begrijp uw gezucht. Er is heel wat onduidelijkheid geweest. Er zijn heel wat indianenverhalen rondgegaan. Mensen maken zich zorgen over van alles en nog wat. In dit kader denk ik dat het heel belangrijk was om hier in deze commissie die vragen allemaal te behandelen en u de kans en de ruimte te geven om daar een heel duidelijk en een heel transparant antwoord op te geven.

We kunnen inderdaad wel zeggen dat die journalist dat allemaal heeft geschreven in de Gazet van Antwerpen – trouwens een uitstekend dagblad, voorzitter.

Die journalist heeft dat natuurlijk ergens opgepikt. Dat zijn signalen die hij ergens hoort, en hij meent die te moeten schrijven. Het is niet zomaar verzonnen natuurlijk. Daarom is het ook belangrijk dat we hier een heel duidelijk signaal geven.

Minister, we weten dat er heel veel paniek was en er heel veel indianenverhalen verteld werden in die overgangperiode. Het is nu eigenlijk nog altijd een beetje een precaire situatie: we zitten nu volop in die onderhandelingen. De stappen die nu gezet zullen worden, zijn van cruciaal belang om de verdere samenwerking op een goede manier te laten verlopen. Het is heel belangrijk dat we ervoor zorgen dat in de periode die nu komt, we blijven monitoren, wat u ook zult doen, en zorgen dat het goed blijft verlopen zodat iedereen heel duidelijk weet waar hij aan toe is. Al die clubs en al die spelers moeten vooral duidelijk het signaal krijgen dat er een oplossing is, dat ze verder kunnen, dat er niets hoeft te veranderen en ze hun eigenheid kunnen bewaren, dat ze met zijn allen verder kunnen gaan en er allemaal beter van geworden zijn. Op dit moment zijn heel veel mensen blij dat er een oplossing is, maar niet iedereen is daarvan overtuigd. We moeten dat blijven behandelen tot we ervan overtuigd zijn dat iedereen mee is met het verhaal. Dan kunnen we inderdaad stappen vooruit zetten.

Collega Wouters, voetbal en sport, de belangrijkste bijzaak, dat wordt vaak gezegd. Voor mij is het meer dan dat. Deze commissie is voor mij heel belangrijk omdat volgens mij sport in Vlaanderen een van de ingrediënten is van het cement dat onze samenleving elke dag opnieuw samenhoudt. We moeten er dus voor zorgen dat daar zo veel mogelijk mensen op een positieve manier elkaar kunnen ontmoeten. Daar hoort ook het wegnemen van frustraties over organisatievorming bij.

De voorzitter: De heer Poschet heeft het woord.

Joris Poschet (CD&V): Minister, wanneer gaan de federaties die nu normaal gezien gaan samenvloeien, een zicht hebben op de financiering, op de subsidiëring?

Bart Caron (Groen): Minister, ik wil graag een aanvullend vraagje stellen. Een van de grote problemen bij dit soort fusies, is vaak van psychologische aard bij de bestuurders van een federatie. Organisaties kantelen in elkaar in. Uiteraard moeten dan een aantal mensen die zich vaak jarenlang hebben ingezet of bestuurder zijn van een dergelijke organisatie, plaatsmaken. Is dat een kernmerk geweest van de fusie? Is dat bovengekomen? Is men daar vlot mee omgegaan?

De voorzitter: Minister Muyters heeft het woord.

Minister Philippe Muyters: Wat betreft de financiering, heb ik gezegd dat ik tegen het einde van de maand hoop om de voorstellen die ik nu heb van Sport Vlaanderen, te kunnen afronden. Dan is er een zicht op de voorfinanciering, de voorschotten die vanuit Sport Vlaanderen zullen worden gegeven aan alle federaties. Als er echt fundamentele problemen zouden zijn, is dat iets anders, maar als er nog wat kleinigheden moeten worden bijgeschaafd, dan moet dat niet tegenhouden dat de eerste voorschotten kunnen worden gegeven. Die kunnen op 30 januari vrij zijn.

Voorzitter, wat betreft bestuurders en dergelijke, dat ligt altijd heel gevoelig. Vaak zijn dat mensen die vrijwillig hun engagement hebben gegeven. Dat is zeker aan bod gekomen in de besprekingen. Als ik zeg hoeveel bestuursmandaten de KVV, het minivoetbal en de liefhebbers hebben gekregen, dan is dat natuurlijk altijd een discussie. Je moet tot een verhouding komen, en dat is ook wat we wensten, namelijk dat we op het bestuurlijke vlak naar een schaalverbetering gingen, zodat je de facto minder personeelsleden nodig hebt. Uit de

getallen die ik daarstraks heb genoemd, blijkt dat duidelijk. De code goed bestuur brengt ook naar voren dat je in de toekomst nog meer op voorhand gaat zeggen welke competenties en profielen er nodig zijn in de raad van bestuur. Elke deelfederatie kon dat nooit realiseren. Dat is een van de dingen die we nu in de upgradering moeten doen.

Dit gezegd zijnde, wil ik hier zeker benadrukken dat we alle mensen die zich ook in het verleden vrijwillig hebben geëngageerd in de federaties, als bestuurders, dankbaar moeten zijn. Vaak hadden hun sport en hun federatie nooit bestaan zonder hun bestuur. Het is knap wanneer mensen op een bepaald moment ook inzien dat zij effectief een stap terug moeten zetten om plaats te maken en de professionalisering voort te zetten. Van hieruit in elk geval bedankt aan iedereen die in het verleden zijn bestuursmandaat in eer en geweten vrijwillig heeft uitgeoefend.

De voorzitter: De heer Wouters heeft het woord.

Peter Wouters (N-VA): Ik wil nog even terugkomen op wat de heer Annouri daarnet zei over die belangrijke bijzaak en het cement van onze maatschappij. Ik denk dat wij, de vaste bezoekers van de commissie Sport, en ook de minister zelf, allemaal zeer grote pleitbezorgers van de sport zijn en diep beseffen dat sport een van de grote hefboomen is om tot een goede, warme maatschappij te komen. Daar is geen discussie over. KVV neemt nu een nieuwe start, zoals vele sportfederaties, en soms betekent een goede doorstart een fantastisch nieuw begin waar veel mooie kleine dingen uit kunnen groeien.

De voorzitter: De heer Annouri heeft het woord.

Imade Annouri (Groen): Minister, bedankt voor uw uitgebreid antwoord. Ik herhaal, vooral voor het geval van de KVV: we zijn nu halverwege en het is nu vooral zaak om dit goed te blijven opvolgen en ervoor te zorgen dat we de doorstart inderdaad niet missen.

De voorzitter: De vragen om uitleg zijn afgehandeld.